

[Aksel Larsen.]

Krigsforsikring, og at forskellige Smaating i Lovforslaget i øvrigt ved den Behandling, det bliver underkastet, vil blive forbedret.

I Lighed med, hvad andre Ordførere har sagt, vil jeg ogsaa sige, at hvad § 11 angaar, finder jeg ikke Bestemmelserne i denne Paragraf tilstrækkelige. Jeg finder ikke, at det er forsvarligt at vente til efter Afslutningen af den i § 5 omhandlede Tilstand med at udbetale Erstatningerne til de skadelidte. Ingen ved, hvor længe det kan vare, og det vil for manges Vedkommende være udelukket, at de kan skaffe sig andet Indbo, hvis de ikke kan faa deres Erstatninger eller en væsentlig Del af dem ganske kort Tid efter, at Skaden er sket. Derfor henstiller jeg, at man, hvad denne Paragraf angaar, finder en Vej til at ændre Forholdet. Om det saa skal ske ved, at man ogsaa noget tidligere end ellers forudsat opkræver Forsikringsbidragene, skal jeg ikke kunne udtale mig om, men man maa i hvert Fald finde en Vej, saa Erstatningen kan udredes forholdsvist kort Tid efter, at Skaden er sket og kontrolleret.

Jeg kan i denne Forbindelse ikke undlade at gøre opmærksom paa, at det jo nu er et ganske stort Stykke Tid siden, der skete Skade i en dansk By, som hedder Esbjerg, saavel paa Bygninger som paa Indbo. Jeg har forstaaet, at der ikke til de paagældende skadelidte endnu er udbetalt nogen Erstatning, hverken for de ødelagte Bygninger eller det ødelagte Indbo, og dette, har man sagt, skyldes det ganske særlige og naturlige Forhold, at det ikke faldt ind under de Love, der senere er kommet, og at den erstatningspligtige ikke er at søge her i Landet. Jeg vil mene, at uanset hvor Erstatningspligten ligger og hvorfra man maatte have Chance for ved den endelige Afgørelse af Sagen at faa Erstatningsbeløbet udredet, har det danske Samfund en vis Pligt til at sørge for, at de skadelidte ikke skal vente for længe paa Erstatningen. Jeg benytter Lejligheden til at henstille, at man nu, da man alligevel gennemfører en Lov som denne, ogsaa ser at faa Forholdet i Esbjerg og eventuelle andre lignende Forhold bragt i Orden.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Christiani har Ordet for en kort Bemærkning.

Christiani: Jeg tror, det ærede Medlem Hr. Aksel Møller har misforstaaet mine Udtalelser. Jeg har ikke ment, at de smaa

Indtægter ikke skulde bidrage til denne Forsikring med deres forholdsvise Andel — det mener jeg netop de skal. I Lovforslaget er det bestemt, at Forsikringssummer paa 1 000 Kr. og derunder ikke skal yde noget Bidrag. Den Bestemmelse tager altsaa Sigte paa at undtage de allermindste Indtægter fra at bidrage, og den kan jeg mene er meget retfærdig. Men i øvrigt maa jeg finde, at det er rimeligt, at de mange smaa Indbo bidrager til at dække Forsikringen, ogsaa til de faa, men større. Paa den anden Side er det en rimelig Foranstaltning, som jeg ogsaa sagde før, at disse større Boers Forsikringssummer ikke kan udbetales med Beløb, der overstiger 50 000 Kr. Jeg maa altsaa mene, at Lovforslaget paa disse Punkter er baade heldigt affattet og rigtigt motiveret.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Aksel Møller har Ordet for en kort Bemærkning.

Aksel Møller: Jeg vilde meget beklage, hvis jeg i mit Indlæg før har givet Anledning til, at den Opfattelse skulde brede sig, at det ærede Medlem Hr. Christiani ikke ønskede Forsikringssummer under 1 000 Kr. undtaget fra Bidragspligt.

Ministeren for Handel, Industri og Søfart (Kjærbøl): Jeg takker de ærede Ordførere for deres Tilslutning til Lovforslaget. Jeg skal være villig til, naar det ønskes, at drøfte Lovforslagets Enkeltheder nærmere i Udvalg, idet jeg gør opmærksom paa, at i Henhold til § 5 dækker Loven ogsaa de Skader, som maatte ske, inden Lovforslaget var ophøjet til Lov. Det hedder nemlig i § 5: „Forsikringen angaar Beskadigelse eller Tab af forsikrede Genstande, der er indtraadt eller indtræder som Følge af Krigen“ o. s. v.

Til det ærede Medlem Hr. Christiani vil jeg sige, at der arbejdes meget intensivt paa ogsaa at tilvejebringe et Lovforslag vedrørende Landbrugets Løsøre og Indbo, men jeg kan dog ikke undlade at bemærke endnu en Gang, at Landbruget oprindeligt ikke ønskede en saadan Forsikring for sit Vedkommende. Jeg haaber, at der i Løbet af meget kort Tid vil kunne foreligge et Lovforslag ogsaa i saa Henseende, saaledes at vi derved praktisk talt har faaet dækket det hele. Over for det ærede Medlem Hr. Christiani kan jeg sige, at hvis Boet f. Eks. er 100 000 Kr. værd, hæfter den forsikrede kun i Forhold